

1. THE ODD MAN OUT ΞΕΧΩΡΙΣΤΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ

Μέσο: ΤΑ ΝΕΑ

Ημ. Έκδοσης: . . . 04/07/2023 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 04/07/2023

Σελίδα: 14

Innews ΑΕ - Αποδελτίωση Τύπου - <http://www.innews.gr>

**ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ
ΟΝΕΙΡΟ**
ΤΟΥ Π.Κ.
ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΗ

The odd man out... (Ξεχωριστή περίπτωση)

Η Ελλάδα έχει αναδειχθεί μετά τις εκλογές σε χώρα-πολιτικό φαινόμενο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αφού είναι α) η χώρα με το πανευρωπαϊκά ισχυρότερο κεντροδεξιό κόμμα- κυβέρνηση β) που διατηρεί όμως - αντίθετα με άλλα δεξιά κόμματα στην ΕΕ - τη διαχωριστική γραμμή με την Ακροδεξιά που επανήλθε στο Κοινοβούλιο ισχυρότερη και γ) η χώρα ΕΕ στην οποία η σοσιαλδημοκρατία (ΠΑΣΟΚ-ΚΙΝΑΛ) βελτιώνει τη θέση της. Κατά κάποιο τρόπο η Ελλάδα παραμένει διαχρονικά στην ΕΕ μια ξεχωριστή περίπτωση - the odd man out, για θετικούς ή αρνητικούς λόγους. Αυτή τη φορά θετικούς. Με τα δεδομένα αυτά μια νέα πολιτική κουλτούρα ευρωπαϊκής αυτοπεποίθησης είναι επιβεβλημένη. «μια νέα κουλτούρα (...) μακριά από τοξικότητες» όπως έγραφαν «ΤΑ ΝΕΑ» την επομένη των εκλογών (26/6). Οι πολιτιστικές τοξικότητες είναι ουσιαστικά παθολογίες του λαϊκισμού (δεξιού και αριστερού), ανασφαλούς εθνικισμού και ρηχού ευρωπαϊσμού. Ο λαϊκισμός αριστερής εκδοχής εμφανώς έχει υποχωρήσει. Η παραίτηση Αλ. Τσίπρα συμβολίζει το κλείσιμο της περιόδου ακμής του. Αν και πρέπει να αναγνωρισθεί ότι ο Τσίπρας συνεισέφερε στη διαμόρφωση της νέας πολιτικής κουλτούρας με την παραίτησή του και κυρίως με μια κορυφαία ορθολογική πράξη ενάντια στον λαϊκισμό/ ανασφαλή εθνικισμό - τη Συνθήκη των Πρεσπών με την οποία ρυθμίστηκε το διαβόητο θέμα με τη γειτονική χώρα. Ο ακροδεξιός λαϊκισμός, ανασφαλής εθνικισμός και ρηχός ευρωπαϊσμός όμως επιβιώνουν με δυναμική ενίσχυση. Και ως σύνδρομα είναι διάχυτα από την αντιμετώπιση της μειονότητας, το Μεταναστευτικό μέχρι σε αφηγηματικές πτυχές της εξωτερικής πολιτικής. Στα ελληνοτουρκικά λ.χ. η συναινετική εθνική θέση / δέσμευση όλων είναι η υπεράσπιση της εθνικής κυριαρχίας και εδαφικής ακεραιότητας της χώρας. Πέραν αυτής δεν νοείται μια δίπλη συνολική «εθνική γραμμή» από την οποία ουδείς δικαιούται να αποκλίνει, να φέρει ενστάσεις, να διατυπώσει εναλλακτική άποψη και εάν το κάνει να θεωρείται περίπου ενδοτικός.

Πρόκειται για εκδίωξη ανασφαλούς εθνικισμού που εμποδίζει τον γόνιμο διάλογο και την ορθολογική διαμόρφωση επιλογών/ αποφάσεων που προκύπτουν μέσα από την αντιπαράθεση εναλλακτικών ιδεών, θέσεων και απόψεων έστω και ακραίων. Δεν υπάρχουν αδιαπραγμάτευτες «εθνικές γραμμές» εκτός από την υπεράσπιση της εθνικής κυριαρχίας. Όλα τα άλλα, θέσεις, προσεγγίσεις, διαδικασίες επίλυσης προβλημάτων, ατζέντα είναι ανοικτά για συζήτηση σε μια δημοκρατία. Όπως δεν υπάρχει μία εθνική εξωτερική πολιτική. Υπάρχει η εξωτερική πολιτική της εκάστοτε δημοκρατικά εκλεγμένης κυβέρνησης και οι προτάσεις εξωτερικής πολιτικής των άλλων δημοκρατικών πολιτικών δυνάμεων (όλες εθνικές) στο μόνο σημείο που οφείλουν να συμπίπτουν είναι στην υπεράσπιση της κυριαρχίας. Καμιά αναπτυγμένη, δημοκρατική χώρα δεν μιλά για εθνική εξωτερική πολιτική. Ο πρόεδρος Μπάιντεν διατείνεται μάλιστα ότι προωθεί ταξική εξωτερική πολιτική για τη... μεσαία τάξη.

Ο «ρηχός ευρωπαϊσμός» εκφράζεται σε επίπεδο κοινωνίας και πολιτικής και σε πολλές εκδοχές. Η μετακίνηση δεξιά/άκροδεξιά συνολικά της Ευρώπης εκτιμάται (π.χ. Politico) ότι θα υπονομεύσει την προοπτική της βαθύτερης εννοποίησης, ιδιαίτερα μετά τις ευρωεκλογές του 2024 από τις οποίες Δεξιά/Ακροδεξιά αναμένεται να καταστούν οι κυρίαρχες δυνάμεις που θα επιχειρήσουν συνολικότερη επιστροφή στο εθνικό κράτος. Η Ελλάδα με την ισχυρότερη κεντροδεξιά κυβέρνηση που δεν εναγκαλίζεται την Ακροδεξιά μπορεί να αντιπαθεί στην τάση αυτή. Να προβάλλει ένα ριζοσπαστικό ευρωπαϊσμό που να οδηγεί στη βαθύτερη εννοποίηση, ευεργετική και για τα συμφέροντα της χώρας. Η επιστροφή σε εθνικές πολιτικές επιλογές όπως τις εννοεί η ευρωπαϊκή Δεξιά/ακροδεξιά (σε θέματα οικονομίας, μετανάστευσης, κ.ά.) εμφανώς δεν μας εξυπηρετεί. Η Ελλάδα εξυπηρετείται περισσότερο από... κεντροαριστερές παρεμβατικές ευρωπαϊκές επιλογές τύπου διαθρωπικών ταμείων, Ταμείου Ανάκαμψης, κ.ά.